

daarligst mulige Betingelser for et Laan. I 1909 fik vi et Laan til $3\frac{1}{2}$ pCt. og en Kurs af $94\frac{3}{8}$ netto. Nu skulle vi give 4 pCt. til en Kurs af $93\frac{1}{2}$ pCt. netto, og medens Finansministeren har siddet paa Udkig efter et nyt fast Statslaan, har Københavns Kommune for omtrent 1 Aar siden faaet et 4 pCt.s Laan til Kurs $96\frac{1}{8}$. Staten maa altsaa nu ved den højtærede Finansministers og hans mange udmærkede Finansmænds vise Førelse tage Laan til $93\frac{1}{2}$ pCt. netto, og saaledes at Laanet udstedes til en Emissionskurs af $97\frac{1}{2}$. Naar man erindrer, at 4 pCt. til pari Kurs er lig med $3\frac{1}{2}$ pCt. til Kurs 87, vil man bedre kunne forstaa, hvor langt vi nu ere komne ned i Forhold til den tidligere $3\frac{1}{2}$ pCt.-Type. Hvis vi havde bevaret denne Type, $3\frac{1}{2}$ pCt., vilde Kursen efter de Betingelser, som her foreligge, være bleven omtrent 82. I 1909 fik vi $3\frac{1}{2}$ pCt.-Laanet til en Kurs af $94\frac{3}{4}$, og med $3\frac{1}{2}$ pCt. vilde altsaa Kursen denne Gang have været $12\frac{3}{4}$ pCt. lavere end i 1909. Jeg tror, at ærede Medlemmer ville indrømme, at det er haarde Betingelser, der her bydes Rigsdagen for et Statslaan. Man kan ikke sige, at den højtærede Finansminister er en Mand, der kender sin Besøgstid, han har i Virkeligheden ved sin Nølen og Mangel paa Besluttsomhed skadet Statskassen for adskillige Millioner Kroner ved denne Laaneaffære.

Naar den ærede Ordfører siger, at vi kunde ikke faa bedre Betingelser i dette Øjeblik, og derfor takker Ministeren, siger jeg: Det er ikke Tak værd, at en Minister netop griber til og tager et Laan, i det Øjeblik det er allerdyrest. Jeg vil paa vor Gruppens Vegne bestemt protestere mod, at den højtærede Finansminister i sidste Øjeblik kommer og byder os saadanne Betingelser for et nyt fast Statslaan. Den højtærede Minister kommer i den ellefte Time og forlanger af os, at vi skulle godkende disse i Virkeligheden umulige Laanbetingelser. Om 14 Dage forfalder den første Veksel paa 15 Mill. Kr., kort Tid efter skulle vi, i Juli Maaned, betale 54 Mill. Kr.s Vekselgæld, og skønt den højtærede Minister har haft rigelig Tid til at sørge for et nyt fast Statslaan, har han alligevel ventet til det sidste Øjeblik. Derved ere Betingelserne vel bleven saa haarde, fordi man i Udlandet har vidst, at vi vare stedte i Finansnød med dette Veksellaan. Vi havde Kniven paa Struben og maatte derfor overgive os paa Naade og Unaade.

Det er ikke faldet den højtærede Finansminister ind at konferere med Finans-

udvalget i Vinterens Løb angaaende det faste Statslaan, som der dog har været Tale om saa længe. Derimod har den højtærede Minister, som jeg antydede før, søgt Assistance hos nogle af de Herrer københavnske Bankdirektører. Men det synes, som om denne Hjælp ikke har været synderlig bevendt. Eller ogsaa maa Stillingen have været usædvanlig daarlig, naar der skulde 3 saa haandfaste Mænd foruden Statsgældsdirektøren til at fremskaffe en saa elendig Kurs som den, der her er Tale om. Mon ikke den paagældende Embedsmand fuldt saa godt kunde have klaret den Historie alene? Der er et gammelt Ord, der siger, at mange Kokke fordærve Maden, og mon det ikke ogsaa har været Tilfældet her? Endskønt vi have haft et saadant Forspand og hjemstøgt de forskellige Lande, har det alligevel ikke været Ministeren muligt at faa et tilstrækkeligt Beløb til at dække disse Veksler med. Det skal jeg imidlertid ikke beklage mig over, for til den Pris, her bydes, kunne vi altid faa Penge, og det var derfor godt nok, at Laanet ikke blev til mere, end her er foreslaaet. Det er det eneste Lyspunkt, jeg kan se i denne for øvrigt meget triste Laaneaffære.

Der er maaske dem, der ville sige, at vi efter dette Laan komme til finansielt set at rangere med Balkanstaterne. Men det er ogsaa kun tilsyneladende, det vil jeg gerne fremhæve. Vor Statsgæld er ganske vist stærkt op imod 400 Mill. Kr., naar dette Laan er optaget, men Statsgælden dækkes rigeligt af Aktiverne. Men naar det er Tilfældet, forekommer det mig, at der havde været saa meget mindre Grund for den højtærede Finansminister til at indgaa paa et Laan som dette, der i Virkeligheden i højeste Grad er egnet til at ødelægge vor Prestige i økonomisk Henseende.

Det Lovforslag, der foreligger her, er et Led i hele den i mange Henseender letsindige Politik, som den højtærede Regering og det nuværende Flertal have drevet, en Politik, som de Herrer selv maa tage Ansvaret for. Vi Socialdemokrater kunne i alt Fald ikke stemme for et Lovforslag om et Statslaan af den Art som det hér foreliggende, og jeg tilraader derfor, at denne Sag henvises til et Udvalg, eventuelt Finansudvalget, for der at underkastes en hurtig Behandling. Der er mange Ting, som vi i denne Sag maa have Oplysning om. Jeg vil f. Eks. spørge: Er det rigtigt, at Finansministeriet i Marts 1911 gennem en Mellemand havde et